

Szerelem első vérig

Dés László – Demjén Ferenc

Itt vagyunk, ki tudja, kit ki hívott,
Mégis itt vagyunk, sokáig itt leszünk.
Szárnyalunk, mint földre tévedt égben járó angyalok,
És néha szenvedünk.

Álmodunk, a tények szürke tengerétől elfutunk,
Ezek vagyunk,
Hiszen van még időnk,
Azért se változunk.

Most először mondom el, most hinned kell nekem,
Legalább te maradj itt velem!
Annyi minden változik, s nem biztos semmi sem,
Legalább te legyél az nekem!

Ki megtalált, itt volt néhány órát,
Néhány éjszakát, és gyorsan ment tovább.
De azt hiszem, most van itt a perc,
Hogy fogd a két kezem. Az kell nekem!
Mert ha itt vagy velem,
A szívem megpihen.

Százezerszer mondom el, ha nem hiszel nekem,
Legalább te maradj itt velem!
Mert annyi minden változik, s nem biztos semmi sem,
Legalább te legyél az nekem!

Százezerszer mondom el, ha nem hiszel nekem,
Legalább te maradj itt velem!
Mert annyi minden változik, s nem biztos semmi sem,
Legalább te legyél az nekem! Az nekem.